

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De morte antiochi eupatoris i[n] iudea. ca. v

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia libri

cognouerunt, q̄ machabe⁹ esset, et fuderunt ab eo, et ceciderunt ex eis fere, viij, milia, ⁊ va-
stauit iudas ciuitates ḡtium i galaaditide.
¶ Aggregauit timotheus exercitu aliū ⁊ se-
dit sec⁹ torrente: iudas ḥo abiit obuiā illis.
Et ait timotheus pncipib⁹ suis Si transie-
rit iudas ad nos potēs poterit aduersū nos
Si ḥo timuerit trāsire et castra posuerit ex
tra flumē: trāseam⁹ ad eū et poterim⁹ aduer-
sus eū. Et trāsivit iudas torrente relinques
post se qui clamarēt neminē remanere. Et co-
trite ḡtēs fuderunt ad phanū qđ erat i carna-
tū. Judas ḥo succēdit phanū cū omnib⁹ q̄
erat in eo. Tūc aggregauit iudas vniuersos
israelitas q̄ erat i galaaditide: et uxores et
parvulos ut veniret i terrā iude. Tūc ve-
nissent i effron petierunt a clusib⁹ trāstū ⁊ no-
luerunt eis apire. Et eradicauit iudas effron
⁊ p̄ cā trāstū sup interfecos et erat iudas
cōgregās extreemos p̄ totā viā et exhortās.
Et trāsmisso iordanē ascēderunt i mōtē sion
et obtulerunt holocausta q̄ nemo ex eis ceci-
disset. Et credierunt i eadez die iudas de ga-
laaditide: et simon d̄ galilea Interim ḥo dū
aberat ioseph⁹ et azarias volerēt sibi facere
nomen: egressi sunt cū gorgia ⁊ fuderunt ⁊ ce-
ciderunt de pplo duomilii: et magnificat⁹ ē
iudas in israel qui quasi pphēta habebat, et
predicerat iosepho et azarie ne egrederen̄.
Et vastauit iudas idumeos et phillistijm.
Et p̄trāsiens samaritam declinavit in azotū
et combussit aras et deos eorum: ⁊ cum spo-
lijs rediit i iudeam.

De morte antioch⁹ eupatoris i iudea

Caplī, V.

¶ Im hec fierēt

In iudea: pambulabat antioch⁹
supiores reglōes, ⁊ audiuit cē-
ciuitatē elimaidē i perside opulentā, ⁊ tem-
plū in ea locuplex in q̄ erat velamina aurea
⁊ lorice et scuta que reliquerat alexāder, ⁊ q̄
rebat p̄dari eaz sed nō potuit, nā elimate su-
gauerunt eū ignominiose, ⁊ nunciatum est i
via ei quomo fracti erat pncipes eius i iudea
Et versus i furorem iussit agitari currū
suū sine intermissione, supbe intonās ven-
turū se hiersolymā ⁊ facere eam polisandru
iudeor. Et statim apprehēdit cū amarus do-
lor viscerum, ⁊ cōtigit eū in impetu euntem
de currū cadere: ⁊ collisus est. Et manifesta-

uit deus i eo virtutem suam: vt qui sibi
debatur etiā fluctib⁹ maris imperare: ⁊ mon-
tiū altitudines i state
ra appendere i gestas
torio porraret. Et ebul-
lierunt vermes de carni-
bus eius ⁊ vivētes ef-
fluebāt ⁊ fetore illius
guabāt exercit⁹. Tūc
necipe fetorem suū fer-
re potuisset ductus est
ad agnitionē sui venti-
re, ⁊ ait, Justū est mor-
talem subditū esse deo
et volebat se liberatu-
rū iudeos ⁊ pares athe-
nitib⁹ facturū. Poi-
licebatur quoq; se fus-
turum iudeum, ⁊ i os-
mni loco predicaturū
dei potestate ⁊ despe-
rans scriptis omnia hec ad iudeos: orans re-
fideliter adhéreret antiocho filio eius. Tūc
p̄ficeretur se pati hoc propter templi viola-
tionē miratus est iosephus polibū viro bo-
num dixisse: ideo perīsse antiochum, q̄ voi-
luit templū diane i perside deuastare. Nam
qui nullatenus egit peccatū sed tantu⁹ cogi-
tauit nullo reatu teneb⁹. Hic patet fin opini-
onem iosephi, quia lex cohībebat manū et nō
animū. Tūc vocauit antiochus philippus
collactaneum suū ⁊ constituit eum tutorē
regni: dans ei diadema ⁊ stolam ⁊ anulū re-
ferret ea ad antiochum filium suū ⁊ pone-
ret eum super solū regnū. Et mortuus es-
tioch⁹ peregre i mōtib⁹ ⁊ miserabiliter. Qd̄
cum accepisset lissas cōstituit antiochū quē
nutrīserat regē, ⁊ vocauit eū eupatore. Tūc
cogitauit iudas vt obſideret eos qui erat i
arce p̄sidij, ⁊ fecit balistas ⁊ machinas ⁊ con-
fortauit aggerem. Tūc egressi sunt quidā obſessis, ⁊ adiunctorū se illis aliquid et imp̄
is israel ⁊ venerunt ad regē ⁊ dixerunt, Quo
usq; non vindicas nos, qui decreuimus te
uire patri tuo ⁊ tibi. Ascende ⁊ libera obſe-
sos tuos ⁊ redde nobis hereditates noſras.
Et iratus rex vehementer collegit exercitus
Sed ⁊ de regnis alijs venerunt ad eum cō-
ductilijs, ⁊ erant, c. milia pedstrum, ⁊ cc. milia
equitum, ⁊ elephantes, xxxii. Et applicuit ad
Bethsuram, vt expugnaret eam, et recid-

Rachabeorū. I.

sic iudas ab arce et admonuit castra p̄tra castra regi. Et ordinauit rex d̄luculo exercitū, et ostendērūt elephāt̄ sanguīnez vne et mori, ad acuendū eos in p̄lū, et astiterūt singlīs elephāt̄ ad custodiā mīlē pedes loriciati, et equites, et tūrres lignē erāt sup singulos et in turre, xxiiij. viri pugnātes desūp, et int̄ magister bestie. Et distēta ē pars exercit⁹ regis sup montes, alij p̄ loca ibāt humilla. Et resplēdūt sol in clypeos aureos, et resplēns duerūt montes ex eis, et apparuit iudas in p̄lio cu suis, et ceciderūt de exercitu regis, dc. vii. Et vidit eleazar⁹ frater iudee una de bestiis ceteris eminentiorē, et arbitrās regē cē in ea, currit p̄ hostes et subiit elephante et effodit eū in r̄mbilico, et cadēs elephas op̄ pressit eū. Tūc d̄miserūt iudei a p̄lio, et ascē dī rex post eos, et capta bethsura positisq; ī ea custodib⁹ obsedit hierusalē, et statuit illi balistas et machinas et ignis saclā et scorpīos ad mittendas sagittas et fundibula. Esce aut̄ nō erāt ī vrbe eo q̄ septim⁹ ann⁹ esset et egressi sunt plures. Tūc audiuit iudas q̄ p̄bi lipp⁹ redierat p̄side, et q̄ rebat suscipe regni negotia, et suggestis regi dices. Deficim⁹ q̄ti die, esca nobis modica ē, et munit⁹ est locus quē obsidem⁹, et incubit nob̄ ordinare dēre gno. Demus ergo dextras hoīb⁹ iustis statuentes ut ambulet ī legib⁹ suis, et seruat nob̄. Et facta pace surauit rex et p̄ncipes el̄, et intravit monte syon, et vides munitionez loci rupit iussurandū, et destruxit murū ī giro. Et reuerlus antiochla inuenit philippū dominancē in ea: et vi occupauit ciuitatē.

Dedemtrior̄ nicanore. Capl'm. VI

Q̄ tempore exi/

e it demetrius seleuci fil⁹ ab vrbe rhoma, et ascēdit ī ciuitates mar̄timas regnauit ibi. Hūc dū adhuc puer et patruus el̄ antioch⁹ epiphanes p̄uauerat regno, et ascēdit rhomā ī accensionē patruis. Audiesq; patruū defunctū rediit, et plures receperūt eū. Sed exercitus ligauit antiochii, et iudas ut traheret eos ad eū. Qd̄ cu acce p̄sset ait. Nolite mihi ostendere faciē eoz. Et occidit eos exercit⁹, et sedat demetri⁹ sup soli ceret me occidere eum patris sui. Tūc ve heruit ad regē imp̄i ex.

Quia german⁹ me⁹
est antioch⁹, nō des
ceret me occidere e
um, vos occidite,

israel, et alchimus aaronita dux eoz q̄ voles bat fieri sacerdos. Et accusauerūt iudā dicētes. Perdidit iudas oēs amicos suos et nos disperdiāt de terra nostra. Multe q̄ virū cui credis qui videat exterminūt et vindicet nos. Et istituit rex alchimus p̄ncipē sacerdotum, et misit cū exercitu bachidem in iudeaz. Qui misit nūcios ad iudam et frēs eius in dolo loquētes de pace. Et nō attēdit iudas sermonibus eoz. Multi p̄ oē p̄lo crediderunt eis dicētes. Homo sacerdos de semine aaron venit nō decipiet nos. Et egressi sunt ad bachidem, et occidit ex eis sexaginta viros una die fm illud. Sanguinē sanctor̄ tuor̄ effuderūt in circuitu hierusalē, et non erat qui se p̄ficeret. Alij fingerūt ab eo dicētes. Nō est ei veritas et iudicium seducebat oēs verbis, et ad libitū cuiq; loquens subito manu valida transfugaz cīceptus est, et fecit mala in hieral'm plus q̄ oēs gētes. Qd̄ attēdes iudas cessauit exire ī regiōes et fecit vindictā ī viros desertores. Vides aut̄ alchim⁹ q̄ nō possit iudā sustine rerediit ad regē acculans iudā ī multe. Et misit rex nicanorē qui cū eo fuerat rhome ī iudeā, mandās ei euertere p̄plim. Et venit nī canon ī hieral'm cū exercitu, et locut⁹ est ad iudā ī dolo p̄b̄is pacific⁹ et salutariēt se iniūcē. Sz cū iudas itellexisse iſidias, exilijs re fugit ad siuos. Postea p̄gressi sunt iuxta vicuz capbarsalama, et vici iudas fugit ī ciuitatē dauld. Et egressi sunt sacerdotes ad nicanorē supplicantes et oīdentes holocausta q̄ offerebat p̄ rege, et irridēs sp̄reuit eos, et apponens manū capiti iurauit. Nisi tradit⁹ fuerit mihi iudas cū rediero succendā locū istū. Et recepit nicanor̄ a hieralz, et venit ī bethoron, et suscepit exercitū syrie sibi destinatū. Et exiit iudas cū tribu milib⁹ post eū, et cōmiserūt p̄liū tertia die mensis adar, et p̄trita sunt castra nicanoris, et cecidit sp̄ē p̄muī, et fugit exercitus el̄ armis plectis. Et egressi sunt d̄ castellis iudee ī circuitu, et percusserunt eos usq; ad unum. Et caput nicanoris amputantes et dexteram quaz superbe extenderat suspensorunt ea contra hierusalē, et linguam eius minutatim incissam dederunt aib⁹ ad co-